

Maybe This Christmas

Mål

- at gøre julen nutidig og relevant
- at minde os om det barnet kan vække i os

Forløb

Tanker fra en præst

Se filmen - [klik her](#)

På en måde minder filmen jo om julefreden i Flandern – denne ene aften, hvor der var fred ... og næste dag begyndte virkeligheden igen, kampen i ingenmandsland mellem to skyttegrave. Men også én aften har ret – også én aften kan give en håb resten af livet. Håb om, at det KUNNE være anderledes. OG fornemmelse af, at ens hjerte KAN banke, vise omsorg og kærlighed. Både i Flandern-historien og i den lille film.

Det er jo VORES verden. Virkelighedens verden. Jesusbarnet måtte også på flugt med forældrene til Ægypten. Der blev ikke fred og ro på *den* vis med barnets fødsel.

Det er virkelighedens verden i Dk anno 2018, at der er SÅ mange ensomme mennesker – og de bor lige midt imellem os. Og der er ALT for mange unge mennesker, der er ensomme. Derfor bliver filmen også en provokation for os. Hvordan er det lige, VI behandler hinanden? Eller hvordan er det lige vi selv har det?

Fordi en tyk mand, der fremstår lidt usønderet og lidt aparte idet han åbenlyst ikke sidder hjemme med en familie her en juleaften, kommer ind på tanken – tænker vi så som den unge ekspedient tydeligvis gør, at den tykke mand er sær ... måske ligefrem seksuel pervers? ELLER viser vi lidt varme og interesse og behandler ham ligeværdigt? Det kan man jo reflektere lidt over.

Og tror vi – fordi han rent faktisk tager sig af et barn efterladt som en anden hund en sommerdag eller en kold vinterdag i en bil – at han vil stjæle ens barn? Selvom moderen jo egl. burde have dårlig samvittighed over sin egen utilstrækkelighed. Hun har haft travlt med noget andet. Også så travlt at hun ikke engang har besvaret telefonopkald.

Jeg er bange for at vi nemt kan identificere os med de eneste to personer, manden

møder. ... Ja, og så møder han barnet. Barnet, der bare gør, som børn gør: Giver og tager og tillidsfuldt forventer det bedste. Uden at dømme.

Barnet (og det er jo derfor, det er så genialt at Gud kommer til os som et barn) gør noget ved os – minder os om det, vi ikke kan, men det, som barnet vækker i os. Vi er ikke tillidsfulde – vi er på vagt – vi sætter grænser og graver grøfter – lægger afstand til folk. Er mistroiske, fordomsfulde.

Barnet minder os om, at det KUNNE være anderledes. Barnet appellerer til vores hjerte. JULEN minder os om, at det kunne være anderledes.

Og kunne vi tage det til os – åbne os for hinanden – skabe fællesskaber – tillidsfuldt tage imod andre ... ja, så behøvede den stakkels mand jo ikke være ensom. Han hungrer efter kærlighed – og hvem gør i øvrigt ikke det? – men han skænkes den også om end det er ganske kort en juleaften, da han går rundt med det lille barn på armen. Måske kan han leve længe på det. Måske er det virkelig et håb. det håber jeg.

Arbejdsmetode

Oplevelse og samtale

Tekster

Luk 2 - Juleevangeliet

Forberedelse

Sikre at filmen kan ses

Materialer

Link til filmen - [klik her](#)

Varighed

Filmen er på 16 minutter - samtalen kan man sikkert bruge meget tid på.